De vrolyke zanger

bron
De vrolyke zanger. z.n., z.p. ca. 1793

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_vro023vrol01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

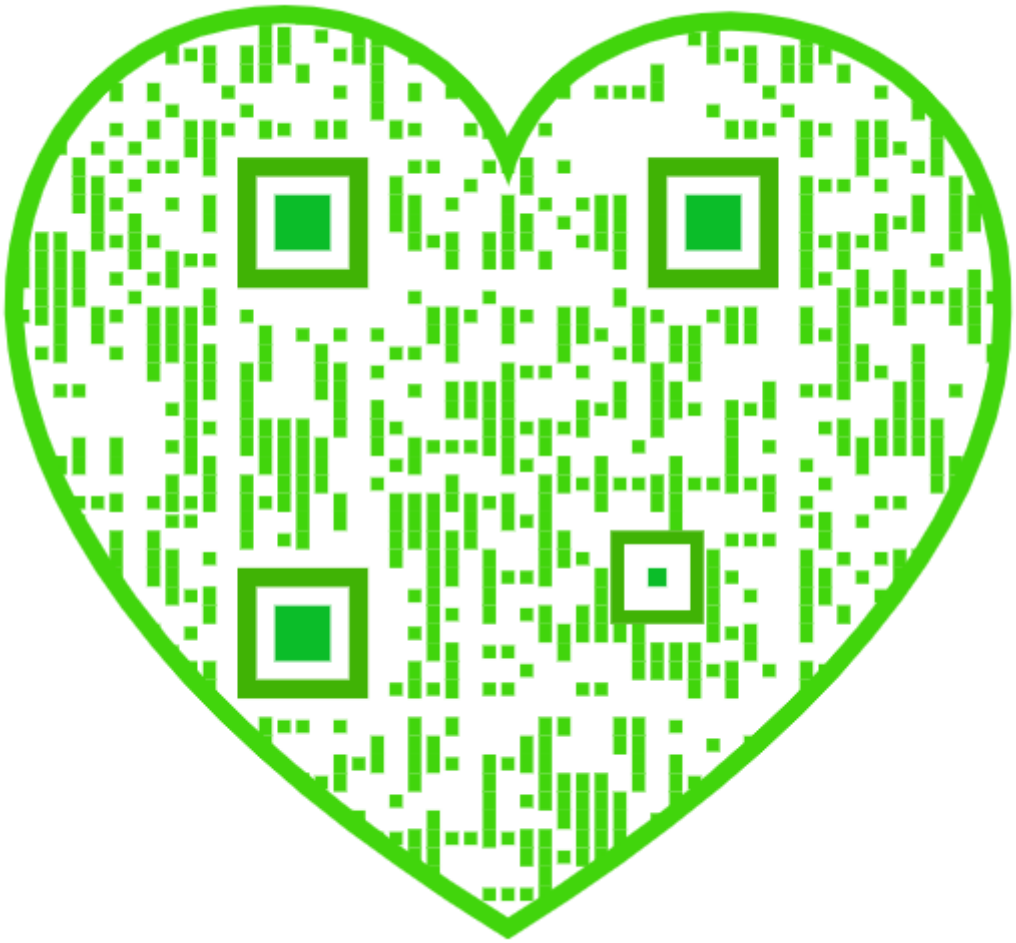

De goede keus.

Wys: *'t Oprecht gemoed kan my behagen.*

1.
EEn vrekke Jong'ling kieze een Pronkst[uk]
Gesierd met paerl' en diamant,
Met zyde stof, een reeks van linten
En konstig fyn gewerkte kant,
Hy vestig steeds zyn oog op schatten,
Op blinkend goud, op huis of [l]and,
Om, daar door, als een Heer te leeven
In een verheven grootschen trant. *bis.*

2.
Een ander Kiez' weêr een Coquette
Met rood en wit vernis gesmeerd,
En die in slinksche minnestreken
Geheel en al is uitgeleerd,
Die slegts door valsche pronkeryen,
Het oog des Minnaars loos verblind,
En t hart, door schyn-schoon sterk getroffe[n]
Geheel en al aan zich verbind. *bis.*

3.
Maar ik voor my ik schuw de schoonen
Die zich met zulk een pronkery,
Met zulke vuige walg'lykheden,

Vertoonen in den Maagden-ry:
[D]ie al haar schoonheid slegts ontleenen,
Van smeersel steen, en aart en stof,
[O]f minnelist; ja, deez' ontbeeren
Ook aller braave Minnaars lof. *bis.*

4.

[D]e eenvoudigheid kan my gevallen,
Een Meisje, die 't natuurlyk rood
[In] zuiv're schaamt' de kaakjes schildert,
Geheel van vuig vernis ontbloot,
[Z]oo'n edle Maagd kan my bekooren,
Die goud, noch paerle, noch robyn'
[O]f zyde stof, of kant of linten
Behoeft, om waarlyk schoon te zyn. *bis.*

Minne-klagt.

Wys: *Waar zal ik nu troost gaan zoeken.*

1.

WAar dat ik my wende, of keere,
Och! men roept my altyd naar,
[J]onker moet nog vryen leere,
Want hy komt by niemand klaar!
'k Word wel kwaad,
Maar wat raad!

'k Kan die rampen niet ontvlugten;
'k Wil wel slaan,
Op de baan,
Maar elk, tot myn spot, blyft staan.
2.
Zal ik eenzaam moeten leeven
En dus slyten myne jeugd,
Moet ik altyd haar begeeven,
Al myn lust, myn harte vreugd!
Ze is de myn'
't Zal zo zyn,
Of 'k zal het al in rep en roere stellen!
'k Ben ze kwyt,
Maar de tyd
Maakt my nog weêr eens verblyd.

De kermis vreugd.

Wys: *Ik ben de groene straatjes.*

1
KOmt laat ons vrolyk zingen } *bis.*
Van de ed'le Kermis vreugd; } *bis.*
Wyl zy, 't hart en zinnen, } *bis.*
Van oud en jong verheugd. } *bis.*
2.
Zelfs kreup'len, krommen en scheven,

Ziet men naar de kraamen gaan,
En, voor de fraaijigheden,
Als ovens gaapen staan.
3.
Wen maar de beurs van schyven
Genoegzaam is voorzien,
Aan Waar' zal 't niet ontbreken,
Die m' ons daar aan komt bien.
4.
Men krygt 'er veele zaaken
Pour quatre sous de stuk!
Men zit om kleinigheden
Ook wel eens in den druk.
5.
Men kan ook in de ruimte
Van grooter fraaijigheên
Zich ryk'lyk zien gerieven,
Kan men maar geld besteen!
6.
En niet slegts pronkeryen,
Alleen vind men te koop¿
Maar ook om 't lyf te vullen
Vind men me 'er by de hoop.
7.
Veel koek en lekkernyen

Ziet men ten toon gesteld,
Die m' allen kan genieten,
Ontbreekt 'er maar geen geld!
8.
Men heeft 'er Wafel-kraamen,
Alwaar men met vermaak
Zyn mondje kan doen smullen.
ô Welk een schoone zaak!
9.
Hoe witjes lacht het Meisje
Wen Zy, aan 's Minnaars zy!
Een wafeltje mag peuz'len,
Met rooden baai er by.
10.
En wil men minder teeren
Een Poffertje-gaat ook aan:
Wat ziet men niet al kraamen
Van die Negotie staan!
11.
Gaat gy door deze ryen,
Maak u dan maar niet kwaad,
Als gy, door 't staêdig scheuren,
Wat van uw kleeren laat.
12
't Is vrienden! wilt wat eeten,

En hier meê houd m' u aan;
Ja, nauwlyks zyt ge ontslagen,
Of de ander doet u staan.

13.

Verkiest men vreemde kuuren,
Of wond te kunst'nary,
Wil naar de spellen loopen
M'ontvangt u wonder bly.

14.

Hansworst toont daar zyn grillen
En maakt een groot rumoer;
Ja, stelt zelfs, door zyn kuuren
Het al in rep en roer.

15.

Kom, Volkje kom maar binnen!
Roept hy met schor geluid,
Terwyl men, onder 't schreeuwen,
Vast, speelt op trom en fluit.

16.

Men ziet de koordendansers,
Fluks springen op het touw,
En wonder balanceeren,
Zo wel door Man als Vrouw.

17.

Ook heeft men hier Jan Klaassen,

Die oude en raare bol;
Terwyl, Io[r]is en Tryntje,
Ook in de zak houd vol.
18.
Ook Leeuwen Tygers, Beeren,
En ander vreemd gediert',
Doch gy hoeft niet te schroomen,
Hoe wreed 't gespuis ook tiert.
19.
En wil m' een dansje hebbe,
Welaan, in d'Olifant
Heeft men de speellui zitten,
Men danscht 'er naar den trant.
20.
De gevel, vol met glazen
Behangen, is verligt,
Het geen aan andre huizen.
Ook is met vreugd verricht.
21.
Jaap, die ook vreugd wil raapen,
Ryt mede fluks naar steê,
Om 't Kermis feest te vieren
En neemt zyn Kniertje meê.
22.
Hoe vrolyk lacht dit paartje

Nu het de Kermis ziet!
Het hart springt op van vreugde
En 't denkt aan geen verdriet.
23.
Het zwiert nu langs de kramen,
En kaauwt niet weinig koek,
Ja 't gaat ook waaf'len eeten,
Het geld moet uit de broek.
24.
En is men moê van 't schransen,
Dan naar het speelhuis toe;
Men danscht 'er om te scheuren,
De Speelman zaagt hem moê.
25
Van den verroesten Degen,
En van koop Thee voorje geld,
En Jan koopt my een kermis,
Word op de veel gesteld.
26.
Dus leeft de Boer en Mensch ook
Wanneer het Kermis is,
Of 't moest aan 't geld mankeeren,
Want dan is alles mis!

Bruilofts zang.

Wys: *Vrolyk uurtje.*

1.
FEest Gezinden,
Braave Vrinden!
Juicht ter eer' van 't lieve paar,
Dat elkander lang beminde,
Leef gelukkig, jaar op jaar.
2.
Laat ons zingen,
Feestelingen!
Oop'nen wy ons hart tot vreugd,
Hier moet ons geen smart omringen
Daar men 't oog houd op de deugd.
3
Vol de glazen,
Laat de Dwaazen,
't Raazen, 't schreeuwen 't schelden vry,
't Kan geen liefd'ryk hart verbaazen,
Door de vreugd groeit Poëzy.
4.
Leef veel jaaren,
Van gevaaren,
Van de druk en 't leed bevryd;

Lang moeit u de hemel spaaren,
Leef gezegend, leef verblyd.
5.
Ouders, Vrinden,
Deugdgezinden!
Ziet veel blydschap aan deez' twee;
Lang moogt ge allen ondervinden,
Welzyn, voorspoed, heil en vreê.

Johan en Griet:

wys: *Ik ben slegts een Herderinnen.*

1.
GRiet, schoon oud, wou echter trouwen,
En kreeg eindlyk Heer Johan,
Om haar smarte te geneezen,
Tot haar' wel beminden man;
Dan Johan ging haar slegts huwen,
Niet om haar, maarom heur geld;
Dus begrypt men hoe zyn liefde
Was voor Juffrouw Griet gesteld.
2
Echter liet men Bruiloft houden
En men zong 'er overluid
Danschtte, en speeld, en zong, ter eere
Van de Bruidegom en Bruid.

Alles was vol lust en vreugde,
't Zoende 't dronk en sprong in 't rond,
In onäfgebroke vreugde,
Tot den vroegen morgenstond.

3.

Doch in deze groote blydschap,
Nam noch Jan, noch Griet veel deel,
Want terwyl de Gasten juichdden
Smeerde Jan slegts braaf zyn keel.
Daar zyn Griet naar 't Uurtje hygde
Dat de Bruiloft was gedaan,
En de Vrienden mat en moêde,
Zouden naar hun huizen gaan.

4.

't Mogt haar dan ook eindlyk lukken,
Naar het slyten van de nacht,
Dat 'er by die blyde klanten
Aan 't naarhuisgaan wierd gedacht.
Eider pakte dus zyn boutje,
Ging 'er vol en bly meê heen,
En, men liet, tot slot van zaaken,
Jan nu met zyn Griet alleen.

5.

Nu steeg Grietjes vreugd ten toppunt!
d'Echtkoets was alreeds gespreid,

En Johan wierd van zyn Wyfje
Daar met blydschap heen geleid;
En wat hy toen ook mogt denken,
Hoe hem zulks niet aan mogtstaan,
Hy zach zich al vast gedrongen
Om met Griet te bed te gaan.

6

Griet zag dus haar wensch volbrengen,
Maar vond ook een raare gril;
Want, hoe Griet ook rond mogt woelen,
Jan lag als de Dood zo stil.
En toen Griet dit ging verveelen,
En riep: 'k wed gy my niet vind.
Riep Jan, neen, dat zoud gy winnen,
Want ik zoek u niet, myn Kind!

Baas Symen
Aan 't Rymen,
Niet om Brood,
Maar uit nood.

Wys: *Laastmal ging ik my vermeiden.*

1.

Och! daar zit ik in de pekel,
Dat 's verduld een zwaerighaid,
[']k Zweer jou bay myn mas zayn zieltje,

Da't het may des duivels spaijt!
Heb ik dat zo lomp vergeeten,
Dat jou Vaertje jaerig was?
Wel hoe henker kan dit weezen
Nou dat spait me dut en dats!

2.

Zo stond ik te redeneeren
En te zwetzen tot myn Wayf,
Daer ik, deur 't geduurig vreezen,
Haest de Koorts had op myn layf.
Dan Zay riep, waer toe dat leven?
Maek maer ien verjaar gedicht,
Dan zo heb jay niet te vreezen
As je 't maer wat gaauw verricht.

3.

Maer, ô Jeem'nie! ik an 't raymen?
Dat 's bedroefde malle praet
Mot ik het met raymen hebben!
Och! dan kom ik veuls te laet.
Jae, toe, riep ze, 't moet 'er weezen
Want jay hebt het grof verbruid;
En jai mat je duivels reppen,
't Mot zo aenstonds in de schuit.

4.

Och! wat ging ik toen aan 't bidden

Zanggodinnen! stae may bay!
Of ik raek mit dut gedoente
Nog des duivel in de lay;
Maar zay lieten may wel roepe[n],
En geduurig in den nood,
Jae, had 'k op haer willen wachten.
'k Had gewacht tot aen mayn dood.

5.

'k Most toen maer ien aeynde maaken
En schreef, zo als 'k bin gewent,
An mayn Wayfjes jaerig Vaertje!
Maer dut boere Complementje
Leef nog lank, mayn jaerig Vaertje
Leef gelukkig en gezond,
Tot de Dood jou an komt spreken,
Al weegt ook jou beurs gien pond.

Goud en min.

Wys: *Men zag Dametas langen tyd.*

1.

HOe zeer de fiere Minne God
Het hart een 's Minnaars ook kan dwingen,
Het goud kan toch, veel al, zyn lot
Nog veel meer dan de Liefde dwingen,

Want hoe het hart van min ook blaakk', *bis.*
Het goud blyft meest de groote zaak.

2.

Al is een Meisje sier en schoon,
Maar misgedeeld van gouden schyven,
Die een veel minder stelt ten toon,
Hoe vaak kan zulks de keus niet styven,
Voor haar, die 't blinkend goud bezit, *bis*
Daar schoonheid mist haar zuiver wit.

3.

En vryt een Jongman, zonder geld,
Een voorwerp, schoon van lyf en leden,
Daar hy zyn Zinn' op heeft gesteld,
Al is hy nog zoo fraai van Zeden
Een oud' maar ryke woekenaar, *bis.*
Brengt haast zyn hoop in groot gevaar.

4.

Dus, wat m' ook van de kracht der min,
Van haar geduchte magt mag roemen,
Het goud neemt vaak de harten in
Voor iets, dat m' anders fluks zou doemen
Dus wat m' ook roemt van liefde en zin, *bi[s]*
Het goud gaat, veel al, boven min.

E I N D E .